

Publicerad 2009-05-20 09:31 av Linge

Naturromantisk tolkning av att vara nestämd trots att naturen omkring en är vacker. Ett försök att använda sig av bara rim på "-ad" och sedan lägga in så mycket alliterationer. Tänkte även att rad tre i varje vers ska sluta på samma ljud. Hoppas det inte

Brustna hjärtans ballad

Träden kastar sina långa skuggor,
nu när hösten intar vår stad.
Vinden viner och bäcken brusar,
de spelar en stilla serenad.

Men musiken når aldrig mina öron,
ty jag hör endast fallande blad,
tiden som tickar, livet som rusar
och mitt brustna hjärtas ballad.

Jag gjorde trots allt ett tappert försök;
målade solsken på en dyster fasad.
Men timmar av tankar - lyckans tjuvar,
gjorde allt till en sliten charad.

Balladen tystar naturens toner,
takt efter takt och rad efter rad.
Tills vinden vänder och sången slutar,
så befinner sig lyckan åstad.

Ty likt näcken nere vid silverbäcken
är jag endast en nedstämd najad.
Tills kärleken kommer och livet ljusnar,
höres blott mitt hjärtas ballad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linge med Poeter.se id #28887 innehar upphovsrätten